

תינוקת פרק עשירי נדה

מז.

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ"י פ"א מהל'
מקואות הל' יא וע"ש
ופ"ט הל' יג וע"ש סמג עשין
רמח טוש"ע י"ד ס"י רא'
סעיף ב:
ל' ב מ"י שס פ"ב הל' יט
סמג שס טוש"ע י"ד ס"י
קלט סעיף ו בהגה"ה [וסעיף
יג] [וברב אלפס שזעומ פ"ב
דף רל"ב]:

לפני ג' מ"י שם ה' כ' וע'
בהשגות וזכ"מ סמג שם
טו"ש"ע שם ס' קלח סעף ט'
[ווצרב אלפס שם]:
ב' ד' מ"י שם הלכה א' טו"ש"ע
שם סעף ז' [ווצרב אלפס
שם]:

מא ה מיי שם הלי' כל
טוש"ע שם סעיף ח
[וברב אלפס שם]:
מב ו מיי שם הלי' כז טוש"ע
שם סעיף לט [וברב
אלפס שם]:

בג ז מ"י שם פ"א ה' י
סמג שם טו"ש"ע שם
סעיף לה (וברב אלפס שם):
בד ה מ"י פ"ט מה' י
טומא' זרעת ה' יב:
בד ט מ"י פ"ב מה' י
מקואות ה' טו וע"ש
סמג עשין רמח טו"ש"ע י"ד
ס' קנח סעיף ה (וברב אלפס
שבועות רגל):

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible]

נתנה תבשיל לבנה. צפירוש ר"ח כתוב עוד מימרא אחרת שאינה כתובה בספרים שלנו וזו היא מפשלת את בנה וטובלת לא עלתה לה טבילה ויש לפירש מפשלת את בנה לאחוריה והיא ערומה ולא היו בגדיה עליה ועבדה לה עלתה לה טבילה דחיישין שמא לאו עליה לדינא טיט ויזאב צו ודבק בזמנו וחושך בטבילה ולא ידעה לה אף על גב דחיוין לה השתא דליכא מידי עליה חיישין דלמא צעיייתה מן הטבילה נפל בדידיו החושך ונפל דרך ירידה כפי' ר"ח וז"ל שהיתה מפשלת בנה אפי' לפי בטבילה צממון ולא דוקא בטבילה:

פַּלְוֶה שְׂבָעִין ז"ח אינו חוצצן יבש
חוצצן. דדוקא שצמח
העין מפני שהדממה שבעין מלחלתו
ואינו מניחתו להיות יבש אבל לפלוף
חוד לעין אפי' לח חוץ והכי משמע
במסכת מקוואות פ"ט (מ"ב) דגבי אלו
חוצצין קמני לפלוף שחוד לעין וגבי
שאיין חוצצין קמני לפלוף שבעין ולא
מפלגי בין לח ליבש אלא בין חוד לעין
לחוד העין והיינו בזה דיבש בעין
נמי חוץ וזוהי שחמם הנפירין יבשה
חוץ והא דמנין תמס' מקוואות
גבי אלו שאיין חוצצין בטבילה לכלוכי
זוהי שעל הבשר וזוהי שחמם הנפירין
(י) ונפירין המדולדלין מיירי בזה

[illegible]

משום

בנמל פורט מקום שהספינות נקצעות שמענות טיט וחולץ:
בדריוני נפל הטיט מעליה. בדריוני איני יודע לשונו ונראה שהוא
לשון שיכשך ששכשכה רגליה במים בלאתה נפל: מקוואות נימי
ניסן. מקוה מים מכונסין ואינן טובלות בנהר לפי שרבו המים
ביומם הגשמים מגשמים שפלו ואינם
שמה ירבו וטפיין על הזוחלין. ומהא
במרת הכנים^(ט) מה מעין מטרה
בזוחלין אף מקוה מטרה בזוחלין
כלומר שמתבילין במכונסין דרך
זוחליהן קודם שנקו ונמו במקוה ת"ל
אף מעין^(י) מעין מטרה בזוחלין והמקוה
מטרה דאשכזרין ומהו אשכזרין דקוין
וקימין בלשון שמתבילין במכונסין ואלא
משכזרין למקוהים ונמו מזוחליהן ותנן
במסכת מקוואות (פ"ה מ"ה) הזוחלין
כמעין כלומר זוחלין שגנהרות כמעין
והטופיין כמקוה ומים הטופיין
מההרים הרי הן כמקוה ואינן מטרהים
זוחילה. הילכך צימי ניסן שנתרבה
הנהר על ידי גשמים חיים שמה רבו
נוטפיין שבו על חיים שבו ובטלו וזוחלי
ואינן מטרהין את הטמא הטובל בהן
דרך זוחילה וכל הנהרות לעולם הן
הולכים וזוחלים לפיכך עבד להו מקוה
באשכזרין לטובל בתוכו. יש מפרשים
דבעינן מים חיים לזה ולאו מילתא
היא דתניא בתוספתא^(י) חומר טוב
בצורה שחז טעון מים חיים כו':

וּמַפְלִי צִיּוּמֵי הַשָּׂרִי. שְׂטוּבִילִין בְּנֶהֱרַ שְׁהוֹחֲלִין מִרְצוֹן אֲבָל מִפְּנֵי חֲלִיטָה הֵטִיט נֹתָן מַחֲלֹת בְּנֶהֱרַ שְׁעוֹבֹת עֲלֵיהֶן. רַדְדִי. פּוֹינטוּר־שׁ:
נוֹסִילֵא. פְּלוּמֵ"א. וּדְרַחַן שֶׁל מָכּוּת שֶׁל הַקּוֹז דָּס לִהְיוֹת גִּלְד־
פֶּלֶאָה יוֹמֵי. גִּלְדָן כִּךְ וּמַחֲזִיר וְהוּא כְּגֹוֹף הַבָּשָׂר וְלֹא חֲיִי: **לַפּוֹךְ.**
קֶאֱדִי"א: פּוֹרְחֹת. פּוֹתַחַת וּפְתוּחַת תְּדִיר בֵּין כִּךְ וּבֵין כִּךְ אִינוֹ חוֹזֵךְ
לְפִי שֶׁפִּרְחֵתָהּ מַעֲבִירָתָהּ וְאִינוֹ עַב עַל גַּב הַבֵּין וְאִין בֵּין מִמֶּנּוּ. לִ"א
זְרוּעוֹת שֶׁהִדְמַעַת מַחֲלָתָהּ אִלּוּ הִכּוֹל וְאִינוֹ חוֹזֵךְ: **עֵינִיה עֵינִיה**
בִּיּוֹמֶר. הוּא חֲלִיפָה לַמַּעֲלָה: **עֵמָה עֵינִיה בִּיּוֹמֶר.** הוּא חֲלִיפָה לַמַּטָּה:
לֹא תַעֲבֹל אֵלֶּה דֶּרֶךְ גְּדִילֵתָה. כְּלוֹמֵר לֹא תִדְחַק זְרוּעוֹתֶיהָ עַל בָּשָׂרָה
וְלֹא רַגְלֶיהָ וְשׁוֹקֶיהָ זֶה בֹּהֶ אֵלֶּה דֶּרֶךְ הַלִּיכָתָה וְשִׁמוּשָׁה תַּמִּיד וְמָה
שֶׁנֶּכְסָה וְקִמְטוֹ וְאִין מִיס בִּזְיָן בּוֹ לֹא אִיכְפָּה לָן וְאִינוֹ חֲרִיבָה לַפֶּשֶׁט
בֵּית קִמְטִיהָ וְסִתְרֶיהָ אֵלֶּה דֶּרֶךְ תַּמִּיד: **דְּמִטָּן.** גְּבִי רִאֲיִית נִגְעִיס
שְׁטִייר וְהֵן לִכְבוֹד בֵּית הַסֵּתְרִיס דְּלִכְטִיב (וּיְקַדֵּי יֵי) לְכָל מִירָה: עֵינִי
הִכָּן וְהֵן הָאִישׁ מִרְאֶה נִגְעוֹ לִכְכֹּן כְּעוֹדֵר וּמִכּוֹסֵי: **עֵוֹדֵר.**
בִּצִּית הַשָּׂחִי וּכְמוֹסָק וְיִזְמִיס בִּצִּית הָעֵרֹוֹה דְּלֵאִישׁ יֵשׁ לוֹ נִגַּע בִּצִּית
הַשָּׂחִי אִין צִרְיִךְ לְהַגְבִּיהַ זְרוּעוֹתָיו יוֹתֵר מִדְּאִי לְהִרְאוֹתוֹ אֵלֶּה כְּעוֹדֵר
שֶׁמַּגְבִּיהַ וְאִינוֹ מֵאִסָּם עֲלָמוֹ וְמָה שְׂיוֹכֵל כֵּהָ לְרִאוֹת יִירָאֶה וְאִם לֹא יוֹכֵל
לְרִאוֹת טוֹרֵר וּבִצִּית הָעֵרֹוֹה אִ"ל לְכוּף וְלִשְׁוֹת יוֹתֵר מִדְּאִי אֵלֶּה כְּמוֹסָק
וְיִזְמִיס אַחֵר שֶׁנִּשְׂרֹו מִן הָאִילָן וּמִלְקָטָן ^ו עַל הָאֵרֶךְ: **וְהַאֲשֶׁה נִרְאִיס.** לִכְהֵן
בְּנִגְעָה: **לְאוֹרֵגַת.** בִּצִּית הַשָּׂחִי וְאִם בִּצִּית הָעֵרֹוֹה הִיא כְּרֹפֶט
עֲלָמָה כְּמִינֶיהָ אֵת בְּנֶה: **יִמְאָ אַחַס.** מִיֵּהִדְקָא שְׂפִיר וּחֹלֵלָתָ:
שֵׁשׁ

עיניה ואי לטהרות היה לא היה נרץ להזכיר בכל פעם אשה ועוד
גבר ובעצב משוחרר ובגדה והיינו נדה לבעלה דאי לטהרות מאי ש
היטור והכי קאמר כל החוץ נטבילת טומאה וטורה חוץ נטבילת
עכשיו נטבילת נדה לבעלה אבל רבינו חס פירש שגורא כגורסת
סעדיה וכן נרץ לחלק ולעיל אמרין בדין הסתרים לא בעיא ביאת
הסתרים שבאשה אלמא בעיא ביאת מים אלף ודאי היא לטהרות ו
גבר כו' ובגדה קיימא אחי חציתו דפרק ט' דמקואות דחלצי
חרס וסילתא וגמל ומפני ומפולת וריבדא ולפלון שנחמירות ויחר
בין יבש אינו חוץ מדלמא מפליג ובסילתא ופתחה עיניה ועמלה ו
לחיתא אפי' לבעלה ומיהו קשה לפירוש ר"ת דהך משנה דפ"ט דב
שחור לעין חוץ שצריך העין אינו חוץ דהא מוקים לה לבעלה ו
דאיירי לבעלה ומה שהקשה מניח הסתרים שדמעין למתני' דמקואות
שבאש והיינו כשמעתינ' ונרץ ליתן טעם בזה צא גופה מה חילוק
מקפדת ולא האיש וזהו קא מפליג בין איש ובין אשה ולפלון שבעין
הערוה ואין נראה דמ"ח חני לה גזי דהד כדפרישית לעיל והכי
נראה כעודר וכמוסר כ' כעודר בדין הסתרים וכמוסר "בין
כאורגת ביד הימנית רבי (י) אומר כטווה פשתן ביד השמאלית ובפ"

ומימיו מועטין יכול להרבות עליו מים שאובין עד שיהא בו כדי שיעור טבילה אלא צ"ל
תבטיל לבנה וטבילה. הפשלה בנה לאחריה וטבילה לא עלתה לה טבילה כו' **אמרו** ברינו
דלתי"ן והוא לשון נדירה דחיישינן כשיהיה מדרה לעלות מבית הטבילה נפלה מעליה וז'
עד גופה וכן שהפשלה בנה לאחריה לאחר שהפשטה בנדיה והיא ערומה חיישינן שמו'
ניקוט תחשיב בן דוחין. ודומא יתירה היא דאפי' כשני צוראה וכן כשנצטק מקצתה לרד'
הצפור והמשיב לכוליו. צורא שבוטו וצורא שנתת הצפורין אתן חכמתי' ויתור' היא
שחוריה שהיה עליה בשעת טבילה כהיא דתנן בפ"ח דמקואות האוחז בארס וכלים ומטבילן
הוא; ודבריו דרסומילתא עד למא' לתא לא ידעין אמאי וצ"ע. היינו כי אצל תנן
למכה חוצץ' גלי שבכמה אינו חוצץ' כי אותו חצור' למכה נקדש חוצצה. עב אכל שעל תנן

(א) שבת קה. צבורות נה:
נדרים מ; (ב) [ז"ל בר חמא],
(ג) פירוש זולת העין ערוך,
(ד) נענים פ"ב מ"ד, (ה) סוטה
ו. ונשם אחמא בר בר חנה
הערויז ד: (ז) [שמני פסח]
(ט), (י) ויקרא י"א,
(יא) דמגילה פ"א הי"א,
(יב) [טעות הדפוס] וז"כ
המיוו"ט רש מ"ד פ"ט
המקוואות דיש ללמחוק ולפזר
המדולדלת], (י) ז"ל ציפה
השמי,

הגהות הב"ח

(א) גמרא כעודר וכמוסר:
(ב) רש"י ד"ה מקוואות וכו'
במורת כהנים אי מה:
(ג) רש"י כעודר וכו' ומלקטן
מעל הארץ: (ד) תוס' ד"ה
וכמניקה וכו' ר' יהודה
אומר בטוה פשטן:

לעזי רש"י

פור"ט. נמל.
פוינטטורי"ש. נקב.
פלומ"א [פלימא"ה].
איזמל (להקזת דם).
קציד"א. ליחת העיניים.

תום' הרא"ע

[illegible]